

32003F0568

31.7.2003

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKEJ ÚNIE

L 192/54

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2002/568/SVV
z 22. júla 2003
o boji proti korupcii v súkromnom sektore

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä jej článok 29, článok 31 ods. 1 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na podnet Dánskeho kráľovstva ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Spoločne s globalizáciou priniesli posledné roky nárast medzinárodného obchodu s tovarom a službami. Akákoľvek korupcia v súkromnom sektore teda nie je len vnútroštátny problém, ale tiež nadnárodný problém, ktorý je najúčinnejšie riešený prostredníctvom jednotnej akcie Európskej únie.
- (2) Rada prijala 27. septembra 1996 akt, ktorým sa vypracováva Protokol k Dohovoru o ochrane finančných záujmov spoločenstiev ⁽³⁾. Protokol, ktorý nadobudol platnosť 17. októbra 2002, obsahuje vymedzenie pojmov trestných činov korupcie a harmonizované tresty za tieto trestné činy.
- (3) Rada schválila 26. mája 1997 Dohovor o boji proti korupcii, ktorá sa týka úradníkov Európskych spoločenstiev alebo úradníkov členských štátov Európskej únie ⁽⁴⁾.
- (4) Rada taktiež prijala 22. decembra 1998 jednotnú akciu 98/742/SVV o korupcii v súkromnom sektore ⁽⁵⁾. V súvislosti s prijatím tejto jednotnej akcie Rada vydala vyhlásenie v tom zmysle, že súhlasí, že jednotná akcia predstavuje prvý krok na úrovni Európskej únie, ktorý smeruje k boji proti takejto korupcii, a že budú vykonané ďalšie opatrenia v neskoršom štádiu z hľadiska výsledku hodnotenia,

ktoré sa má uskutočniť podľa článku 8 ods. 2 jednotnej akcie. Správa o transpozícii tejto jednotnej akcie členskými štátmi do vnútroštátneho práva ešte nie je k dispozícii.

- (5) Rada prijala 13. júna 2002 rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi ⁽⁶⁾, v ktorom je korupcia zahrnutá do zoznamu trestných činov, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti európskeho zatykača, vo vzťahu ku ktorému sa nepožaduje overenie skutočnosti, či je dané konanie trestné v oboch štátoch.
- (6) Podľa článku 29 Zmluvy o Európskej únii je cieľom únie zaistiť občanom vysokú úroveň bezpečnosti v rámci priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, čo je cieľ, ktorý sa má dosiahnuť prevenciou a bojom proti zločinu, organizovanému, alebo inému, vrátane korupcie.
- (7) Podľa bodu 48 záverov Európskej rady, ktorá sa zišla v Tampere v dňoch 15. a 16. októbra 1999, je korupcia obzvlášť významnou oblasťou, pokiaľ ide o stanovenie minimálnych pravidiel s ohľadom na to, čo predstavuje trestný čin v členských štátoch a uplatniteľných sankcií.
- (8) Dohovor OECD o boji proti úplatkárstvu zahraničných štátnych úradníkov v rámci medzinárodných obchodných transakcií bol schválený na negociačnej konferencii dňa 21. novembra 1997 a Rada Európy taktiež schválila Dohovor trestného práva o korupcii, ktorý bol otvorený na podpis dňa 27. januára 1999. K tomuto dohovoru je pripojená dohoda, ktorou sa vytvára Skupina štátov proti korupcii (GRECO). Taktiež boli začaté rokovania o Dohovore OSN o boji proti korupcii.
- (9) Členské štáty pripisujú osobitný význam boji proti korupcii jednak vo verejnom a tiež v súkromnom sektore v presvedčení, že v oboch týchto sektoroch predstavuje ohrozenie spoločnosti, ktorá je založená na dodržiavaní práva, ako aj obmedzovanie hospodárskej súťaže vo vzťahu k nákupu tovaru alebo poskytovaniu komerčných služieb a bráni zdravému hospodárskemu rastu. V tejto súvislosti členské štáty, ktoré ešte neratifikovali Dohovor Európskej únie z 26. mája 1997 a Dohovor Rady Európy z 27. januára 1999, zväžia, ako tak čo najskôr urobiť.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 184, 2.8.2002, s. 5.

⁽²⁾ Stanovisko doručené 22. novembra 2002 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES C 195, 25.6.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES C 358, 31.12.1998, s. 2.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES C 190, 18.7.2002, s. 1.

- (10) Cieľom tohto rámcového rozhodnutia je najmä zabezpečiť, aby jednak aktívna, ako aj pasívna korupcia v súkromnom sektore bola trestným činom vo všetkých členských štátoch, aby mohli byť právnické osoby taktiež zodpovedné za takéto trestné činy a aby tieto trestné činy podliehali účinným, primeraným a odradzujúcim sankciám,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

- „právnická osoba“ znamená akýkoľvek subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa platného vnútroštátneho práva, s výnimkou štátov alebo iných verejných orgánov, ktoré vykonávajú štátnu moc a vykonávajú činnosť pre verejnoprávne medzinárodné organizácie,
- „porušenie povinnosti“ sa rozumie v súlade s vnútroštátnym právom. Pojem porušenia povinnosti vo vnútroštátnom práve má zahŕňať minimálne akékoľvek neľahostajné správanie, ktoré predstavuje porušenie zákonnej povinnosti alebo porušenie profesionálnych pravidiel alebo pokynov, ktoré uplatňuje v podnikateľskom prostredí osoba, ktorá v ľubovoľnej funkcii riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore.

Článok 2

Aktívna a pasívna korupcia v súkromnom sektore

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce úmyselné správanie predstavovalo trestný čin, ak sa vykonáva v rámci podnikateľskej činnosti:

- a) príslub, ponúknutie alebo poskytnutie nenáležitej výhody akéhokoľvek druhu osobe, ktorá v akejkoľvek funkcii riadi alebo pracuje pre subjekt v súkromnom sektore, pre túto osobu alebo pre tretiu stranu, aby táto osoba vykonala alebo sa zdržala vykonania akéhokoľvek konania, ktoré predstavuje porušenie povinností tejto osoby;
- b) požadovanie alebo prijatie nenáležitej výhody akéhokoľvek druhu alebo prijatie prísluby takejto výhody, pre seba alebo tretiu stranu, priamo alebo cez sprostredkovateľa, pokiaľ vykonáva ľubovoľnú funkciu riadenia alebo práce pre subjekt v súkromnom sektore, s cieľom vykonania alebo zdržania sa vykonania akéhokoľvek konania, ktoré predstavuje porušenie kohokoľvek povinností.

2. Odsek 1 sa vzťahuje na podnikateľskú činnosť v rámci ziskových a neziskových subjektov.

3. Členský štát môže vyhlásiť, že obmedzí rozsah pôsobnosti ods. 1 na také správanie, ktoré sa týka alebo by sa mohlo týkať

obmedzovania hospodárskej súťaže vo vzťahu k nákupu tovaru alebo poskytovaniu komerčných služieb.

4. Vyhlásenia uvedené v ods. 3 sa oznámia Rade v čase prijatia tohto rámcového rozhodnutia a uplatňujú sa počas piatich rokov od 22. júla 2005.

5. Rada preskúma tento článok v dostatočnom časovom predstihu pred 22. júlom 2010 s cieľom zváženia možnosti obnovenia vyhlásení podľa ods. 3.

Článok 3

Podnecovanie, napomáhanie a navádzanie

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby podnecovanie, napomáhanie a navádzanie na konanie, ktoré je uvedené v článku 2, predstavovalo trestné činy.

Článok 4

Tresty a iné sankcie

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby správanie uvedené v článkoch 2 a 3 bolo možné potrestať účinnými, primeranými a odradzujúcimi trestnými sankciami.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby správanie uvedené v článku 2 bolo možné potrestať trestom odňatia slobody od jedného do troch rokov.

3. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia v súlade s jeho ústavnými požiadavkami a zásadami na zabezpečenie toho, aby ak bola fyzická osoba vo vzťahu k určitej podnikateľskej činnosti usvedčená zo správania uvedeného v článku 2, mohlo byť tejto osobe v prípade potreby, aspoň v prípadoch, keď táto osoba zastávala vedúce postavenie v obchodnej spoločnosti v rámci príslušnej podnikateľskej činnosti, dočasne zakázané vykonávať túto konkrétnu alebo porovnateľnú podnikateľskú činnosť v podobnom postavení alebo funkcii, ak zistené skutočnosti poskytujú dôvod domnievať sa, že existuje zrejme riziko zneužitia postavenia alebo úradu prostredníctvom aktívnej alebo pasívnej korupcie.

Článok 5

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť zodpovedné za trestné činy uvedené v článkoch 2 a 3 spáchané v ich prospech ktoroukoľvek osobou, ktorá koná buď samostatne, alebo ako súčasť orgánu právnickej osoby, ktorá má v rámci právnickej osoby vedúce postavenie na základe:

- a) právomoci zastupovať právnickú osobu;
- b) právomoci rozhodovať v mene právnickej osoby alebo
- c) právomoci vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby.

2. Okrem prípadov ustanovených v ods. 1 prijme každý členský štát potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby mohla byť právnická osoba zodpovedná, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola osoby uvedenej v ods. 1 umožnila spáchanie trestného činu takého druhu, aké sú uvedené v článkoch 2 a 3 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá podlieha jej právomoci.

3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa ods. 1 a 2 nevylučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú na trestnom čine takého druhu, aké sú uvedené v článkoch 2 a 3, zainteresované ako páchatelia, podnecovatelia, alebo spolupáchatelia.

Článok 6

Sankcie voči právnickým osobám

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnickú osobu, ktorá je zodpovedná podľa článku 5 ods. 1, bolo možné potrestať účinnými, primeranými a odradzujúcimi sankciami, ktoré zahŕňajú trestné alebo aj iné ako trestné sankcie, peňažné tresty, prípadne iné sankcie ako sú:

- a) vylúčenie z nároku na štátne dávky alebo podporu;
- b) dočasné alebo trvalé vylúčenie z vykonávania podnikateľskej činnosti;
- c) nariadenie súdneho dozoru;
- d) súdny príkaz k likvidácii.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnickú osobu, ktorá je zodpovedná podľa článku 5 ods. 2, bolo možné potrestať sankciami alebo opatreniami, ktoré sú účinné, primerané a odradzujúce.

Článok 7

Právomoc

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na založenie svojej právomoci s ohľadom na trestné činy, ktoré sú uvedené v článkoch 2 a 3, ak je trestný čin spáchaný:

- a) úplne alebo čiastočne na jeho území;
- b) jedným z jeho štátnych príslušníkov alebo
- c) v prospech právnickej osoby, ktorá má svoje ústredie na území tohto členského štátu.

2. Každý členský štát môže rozhodnúť, že nebude uplatňovať pravidlá, ktoré sa týkajú právomoci v ods. 1 písm. b) a c), alebo ich bude uplatňovať len v špecifických prípadoch alebo za špecifických okolností, ak bol trestný čin spáchaný mimo jeho územia.

3. Ktorýkoľvek členský štát, ktorý podľa svojho vnútroštátneho práva ešte nevydáva svojich štátnych príslušníkov, prijme potrebné opatrenia na založenie svojej právomoci s ohľadom na trestné činy, ktoré sú uvedené v článkoch 2 a 3, ak sú spáchané jeho vlastnými štátnymi príslušníkmi mimo jeho územie.

4. Členské štáty, ktoré sa rozhodnú uplatňovať ods. 2, musia v súlade s tým informovať Generálny sekretariát Rady a Komisiu, v prípade potreby s uvedením špecifických prípadov alebo okolností, za ktorých sa rozhodnutie uplatňuje.

Článok 8

Zrušenie

Jednotná akcia 98/742/SVV sa zrušuje.

Článok 9

Vykonanie

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do 22. júla 2005.

2. Do toho istého dátumu členské štáty odošlú Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktoré transponujú do ich vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré sú im uložené podľa tohto rámcového rozhodnutia. Na základe správy vytvorenej prostredníctvom týchto informácií a písomnej správy Komisie Rada do 22. októbra 2005 zhodnotí, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

Článok 10

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje na Gibraltár.

Článok 11

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť v deň jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 22. júla 2003

Za Radu

predseda

G. ALEMANNO